

Interviews:

Hans Galjaard

'Plastic is slecht voor het milieu!'

Werkplaats Aventurijn

Koekjes bakken, breien en vilten

Mirjam Arkenbout

'Kleine organisatie maakt mijn baan levendig'

En....

Theaterlessen

Nieuws van de werkplaatsen

Voorwoord

In deze editie hebben we aandacht voor onderdelen van het Maartenhuis die niet voor iedereen even zichtbaar zijn. Zoals een leuk artikel over werken in de houtwerkplaats in combinatie met een bijbaan bij Ecomare. Aandacht ook voor een kunstzinnige werkplaats die letterlijk minder zichtbaar is en een knusse plek heeft in de geborgenheid van de dagbesteding. We nemen een kijkje achter de schermen bij de siertuin en op kantoor bij de financiële administratie, die veel meer omvat dan alleen de boekhouding. Verder blikken we vooruit. De agenda staat weer vol activiteiten die het voorjaar en de zomer zo kenmerken. Tenslotte stellen we scherp op de langere termijn en informeren we u over de stand van zaken rond de nieuwbouwplannen.

We wensen u veel leesplezier!

Colofon:

Het Maartenhuis Nieuwsblad is een uitgave van Stichting Camphillgemeenschap Maartenhuis in De Koog op Texel
Verschijning: 2x per jaar.

Redactieraad:
Esther Bakker
Louise Kortenhoeven
Dietmar Breidenbach
Franck van den Broeck

Interviews en eindredactie:
Frans Hopman - HopText

Vormgeving en fotografie interviews:
Gertha Wessels - Wessels Ontwerpt

Overige teksten en foto's:
Redactieraad, medewerkers Maartenhuis

Copyrights:
Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt zonder schriftelijke toestemming van de directie van het Maartenhuis.

Stichting Camphillgemeenschap Maartenhuis

Ruijslaan 81, 1796 AZ De Koog - Texel
t 0222 - 317682

i www.maartenhuis.nl

Vijf hometrainers dankzij Vriendenstichting

We krijgen vijf hometrainers! Na een verzoek vanuit de bewoners heeft de stichting Vrienden van het Maartenhuis gezorgd dat ze er komen.

In april kwam het goede nieuws. De hometrainers zijn bedoeld voor de woonhuizen Avalon, Brendaan en Maarten, één voor de ouderen van het Ontmoetingscentrum (OC) en één voor de dagbesteding in Aventurijn. In overleg met de bewoners van huis Michael is besloten dat daar geen hometrainer komt, omdat degenen die hier zelfstandig begeleid wonen al heel sportief bezig zijn. Er is gekozen voor gebruiksvriendelijke toestellen, die ook via de thuiszorgwinkels van Omring te koop zijn. Het Maartenhuis heeft een aantal ouder wordende bewoners en een klein stukje bewegen is dan ook een goede manier om in balans te zijn.

Vriendenstichting zorgt voor extra's

De afgelopen jaren zijn meer zaken gerealiseerd dankzij de financiële steun van de Vriendenstichting. Ook de duo-fiets, het vergrote podium in zaal Artaban, toneelgordijnen en een uitje naar de Efteling (boot van de Teso, busreis van Vriendenstichting, kaartjes Efteling van gemeente Texel) kwamen zo tot stand. De inkomsten van het Maartenhuis zijn voldoende om de basiszorg te leveren, maar de 'Vrienden' zorgen sinds 2007 voor nuttige en leuke extra's. Vooral wensen van culturele aard zoals zwemmen, paardrijden en kunstzinnige activiteiten of een uitje vallen hieronder. Of voorzieningen op het terrein, bijvoorbeeld tuinmeubilair en werkkleding voor de buitenwerkplaatsen.

Een optreden van de groep Kompania Siga op het door de Stichting Vrienden van het Maartenhuis geschonken podium met fraaie dieprode toneelgordijnen. (Foto: Jaap van de Gevel; bron: nieuwsbrief Vriendenstichting)

Gunt u de bewoners van het Maartenhuis ook iets extra's, word dan donateur. Dat kan via vrienden@maartenhuis.nl of door het overmaken van €25,00 per jaar op rekeningnummer NL15 RABO 0152 2330 40. Een eenmalige gift is natuurlijk ook welkom. Donateurs ontvangen jaarlijks een nieuwsbrief en tweemaal een editie van dit Maartenhuis Nieuwsblad. Meer info: www.maartenhuis.nl

Vrienden
van het
Maartenhuis

Project vervangende nieuwbouw 'Maarten plus'

Door Franck van den Broeck, directeur

Goed nieuws! De kansen op een nieuw huis zijn aanzienlijk toegenomen nu er zicht is op financiering. Er was een intensief traject met diverse geldverstrekkers voor nodig, maar we bevinden ons in de afrondende fase. Het verkrijgen van financiering is aanzienlijk complexer sinds de afschaffing van het bouwregime. Daarnaast dragen de wijzigingen in de zorg en diverse bezuinigingsronden ook niet bij aan de visie van de banken op investeringen. Desalniettemin ligt er een stevige business-case als fundament onder onze plannen.

Architectenselectie

Inmiddels hebben een volgende stap gezet in het project, namelijk de architectenselectie. We hebben een aantal architecten uitgenodigd om hun visie op de nieuwbouw te geven. Een en ander volgens ons programma van eisen en binnen de mogelijkheden en beperkingen van het bestemmingsplan. In een gezamenlijke vergadering met vertegenwoordigers van de cliëntenraad, ondernemingsraad, raad van toezicht en met de leden

van de werkgroep 'programma van eisen' hebben we ons laten inspireren door de denkbeelden van de architecten. Het werd een informatieve dag die ook weer vragen oproep, waardoor op het moment van schrijven de architect nog niet is geselecteerd.

Blik vooruit

Als de nieuwbouw volgens planning verloopt, zoals we aannemen, zullen in het begin van 2016 de bewoners hun nieuwe huis kunnen betrekken. Tussen nu en eind 2015 is nog veel te doen. Zowel op (bouw)technisch vlak als organisatorisch. Bouwtechnisch besluiten we stap voor stap of de nieuwbouw doorgaat. Bij elke stap overwegen we de financiële risico's om door te gaan. Op enig moment is er een definitieve 'GO'. Dat is het moment dat we organisatorische zaken gaan oppakken zoals de selectie van bewoners, opmaken van huur-zorgcontracten, maken van afspraken met het zorgkantoor, doorrekenen van financiële scenario's van bewoners etc. Zover zijn we nog niet. We houden u geïnformeerd.

Hans Galjaard helpt bij schoonmaken Ecomare

'Plastic is slecht voor het milieu!'

Wanneer de bezoekers binnenkomen bij Ecomare, zijn de vloeren schoon en de prullenbakken leeg. Dat is het werk van Hans Galjaard, bewoner van het Maartenhuis. Al 27 jaar is hij er elke woensdagochtend te vinden. Hans is blij met zijn werk en zijn collega's zijn blij met hem.

Tekst: Frans Hopman

We zitten aan zijn vaste tafel in het museum-restaurant. Hans (met warme choco) houdt van gezelligheid en heeft het hoogste woord. Intussen houdt hij de boel in de gaten. Bijvoorbeeld theezakjes mogen niet te lang op de tafels blijven liggen. 'Als ze vies zijn, kun je er ziek van worden', waarschuwt hij. Werkbegeleidster Anneke Schrama lacht: 'Hans houdt ons bij de les!'

Externe werkplek

Ecomare, het centrum voor Wadden en Noordzee, is één van de externe werkplekken van het Maartenhuis. De ligging is ideaal: lekker dichtbij, in de duinen. Op zijn driewielerfiets gaat Hans er zelf heen. Voor de entree steekt hij nog even een dun sigaartje op, want die rookt hij graag. Om half negen stipt begint hij. Wat ie precies doet?

'Interieurverzorging', antwoordt Hans trots. Eerst pakt hij de stofzuiger en neemt hij enkele zalen onder handen. Nauwkeurig gaat hij alle hoeken langs, tot er met het blote oog geen stofje meer is te zien.

Plastic apart

Daarna komen de afvalbakken in het bezoekersgedeelte aan de beurt. Een heel karwei. Zeker ook omdat Ecomare aan afvalscheiding doet. Papier, plastic en ander afval worden apart gehouden. Hans ziet er persoonlijk op toe dat dit goed gebeurt. 'Plastic is slecht voor het milieu!' Hans reinigt ook de deksels van de grote rode afvalbakken. 'Daar zit iedereen met zijn vingers aan', weet hij. Voor tien uur moet alles klaar zijn, want dan komt het publiek.

Na de koffie gaat Hans vrolijk verder. Dan is hij vooral achter de schermen actief: prullenbakken legen in de kantoren. Alles wordt verzameld in zakken en naar achteren gebracht. Speciaal voor Hans is een constructie gemaakt, waardoor hij de zakken zelf kan legen en bevestigen. Een deel doet hij in een ondergrondse container. Als hij tijd over heeft, maakt hij nog de gangen schoon. Om half één is het tijd. 'Dan doe ik een broodje worst', smult Hans.

Sollicitatie

Sinds 1980 woont Hans in huis Maarten. Naast zijn dagelijks werk in de houtwerkplaats op het Maartenhuis gaat hij één ochtend per week naar Ecomare. Het eerste gesprek herinnert hij zich nog als de dag van gisteren. 'Ik solliciteerde bij Wiebe (Sytsma), Rens (van der

In de houtwerkplaats met begeleider Joop Moerbeek.

Zwaag) en Kees (Kuip). Zij deden alles in die tijd. Ze zeiden tegen mij: zorg maar dat je eerder begint dan de nieuwe directeur. Dan kan hij er niks meer van zeggen!' Van der Zwaag schuift bij het interview aan en knikt: 'Maar we wilden er ontzettend voor waken dat het geen teleurstelling zou worden. Daarom besloten we om hem vaste opdrachten te geven. Taken waar hij verantwoordelijk voor was. Dat is altijd goed gegaan.' Tegenwoordig maakt Ecomare gebruik van een professioneel schoonmaakbedrijf, maar Hans heeft zijn taken behouden.

Zelfstandiger

'Hans heeft zich enorm ontwikkeld. Hij is een stuk zelfstandiger en positiever geworden', vertelt Rens van der Zwaag. 'Hans wordt door iedereen hier gewaardeerd', vult Anneke Schrama aan. 'Hij neemt ons werk uit handen en neemt zijn werk

heel serieus.' Zelfs helpt hij af en toe om bezoekers de weg te wijzen. 'Ja', zegt Hans, 'zoals die keer toen het brandalarm afging. Rustig blijven en naar de uitgang gaan, zei ik tegen de mensen.' Als het moet, zegt hij het zelfs in het Duits of Engels!

Dolfinarium

Van directeur tot dierenverzorger, hij kent iedereen en iedereen kent hem. 'Ik heb hele leuke collega's', zegt Hans. Een stel namen uit het grijze verleden passeert de revue. Lol hebben ze zeker gehad. Bedrijfskleding en shirts van Ecomare draagt hij vol trots. En als er een personeelsuitje is, gaat ie mee. Dan staat hij keurig gekapt en geschoren klaar. Het hoogtepunt was wel het bezoek aan het Dolfinarium in Harderwijk. Hans glimt als hij er weer aan denkt. 'Toen heb ik in een bootje achter de dolfinen gevaren. Niemand durfde, maar ik wel. Het was prachtig!'

Zeehondjes van hout

De zeehonden van Ecomare vormen voor Hans een bron van inspiratie. Zelf helpt hij niet mee bij de bassins, maar natuurlijk kent hij de dieren wel. Hij vindt ze zó mooi, dat hij er ook op de houtwerkplaats van het Maartenhuis iets mee doet. Naar voorbeeld van een tekening maakt hij miniatuur zeehondjes. Glad gepolijst komen deze aan sleutelhangers. Ecomare verkoopt ze als souvenirs in de eigen winkel. Een groot succes: de houten zeehondjes zijn reuze populair, Hans heeft het er maar druk mee. Bij het Maartenhuis zien we het met genoegen aan: mooi dat beide activiteiten elkaar zo versterken.

Monique

Muriël

Ieder doet wat ie kan bij 'Aventurijn'

Koekjes bakken, breien en vilten

Vrolijke kleuren sieren de wanden, de zon schijnt naar binnen.

In de kamer is het gezellig. Met een deel van de groep zitten we om een houten tafel. Naast werkleidster Ellen zijn er Monique, Brigitte, Christina en Muriël. Zij zijn vaste deelnemers van werkplaats Aventurijn. Op de vraag aan de deelnemers of ze het leuk vinden bij 'Aventurijn' klinkt alom enthousiasme. 'Het is hier heerlijk!'

Tekst: Frans Hopman

Vandaag is het woensdag, er staat handvaardigheid op het programma. Trots laten ze wat zien.

Monique pakt haar mandje, waarin haar borduurwerk ligt. Als ze geen andere taken heeft, gaat ze ermee verder. Een secuur werkje, waarmee ze uren zoet kan zijn. 'Borduren doe ik het allerliefst.' Monique is één van de dames die minder productief hoeft te zijn en bij alle activiteiten wordt betrokken. Dat geldt ook voor Muriël. Zij heeft altijd in de weverij gewerkt. 'Ik heb heel veel mooie dingen gemaakt', vertelt ze. Elke vrijdagmiddag gaat ze nog bij de weverij langs. Oude liefde roest niet: 'Het zit er nog altijd in!' Brigitte heeft een andere specialiteit: zij brei kaboutermutsjes. Als het breiwerk af is, wordt het zorgvuldig op de 'kop' van een

dennenappel geschoven. Ook krijgt deze een baard, zodat het net een kabouter lijkt. Hoewel het nog vroeg in het jaar is, worden de kabouters alvast gemaakt voor de kerstmarkt. 'Ik maak er wel twintig per jaar', schat ze.

Gebarentaal

Christina communiceert via gebarentaal, die zij van jongs af heeft geleerd. Met een vuist op de andere hand slaan betekent: werken. Twee handen uiteen vouwen betekent: boek. Ook voor opruimen, paardrijden en andere woorden 'vertelt' ze met gebarentaal. Om haar te begrijpen is er een wandbord met plaatjes. Deze hangen aan een lijn met kralen, die door Christina zijn geregen. Ze pakt me bij de arm en wijst. Aha, op die andere tafel

staat een machine.

We lopen er naar toe en Christina begint aan een handgreep te draaien. Het is een kaardmachine, waarmee plukken ruwe schapenwol netjes worden uitgesponnen. Daarna moet het nog worden gewassen. Geel erin, wit eruit. De gekaarde wol wordt elders in de werkplaatsen verder gebruikt om mooie producten van te maken. Tenslotte worden deze verkocht in de winkel van 'De Windroos'.

Oude dekens

In 'Aventurijn' valt nog meer creativiteit te bewonderen. Bijvoorbeeld snoeren met pinda-hoedjes en stukjes gedroogde appels. Zelf geraapt in de tuin van Kees Keijser, de fruitkweker. 'Je hoeft de vogeltjes niet te voeren,

Christina en Brigitte

maar zo komen ze toch lekker dichtbij. Voor het raam genieten we er erg van', vertelt Ellen. Op andere dagen staat koken en koekjes bakken op het programma. Populaire producten zijn sleutel-hangers met vilt en wol. 'Gooi nooit oude dekens weg!' Een waarheid als een koe: het Maartenhuis staat bekend om het originele hergebruik van (natuurlijke) materialen. Ook altijd nodig zijn vrijwilligers. 'We hebben hier teveel werk voor te weinig mensen.' Bovenal draait het om de deelnemers. Allemaal leveren ze een deel in het proces van begin-tot-eindproduct. Ook al hebben sommigen nog zoveel beperkingen, ieder doet wat ie kan!

AANGEPASTE ACTIVITEITEN

'Aventurijn' is een dagbestedingsplek waar aangepaste activiteiten worden gedaan. De samenstelling van deelnemers en begeleiding is per dag verschillend. Een rondje wandelen in de gezonde buitenlucht hoort er ook bij.

DIVERSE DEELNEMERS

Momenteel zijn er veertien deelnemers, van verschillende niveaus. Globaal zijn er drie groepen: 1. jonge, ontwikkelende deelnemers; 2. degenen die met het ouder worden minder productief hoeven te zijn; 3. deelnemers die door een complexere zorgvraag een geborgen werkplaats nodig hebben.

TILSYSTEEM

Als enige werkplaats beschikt 'Aventurijn' over een invalidentoilet. Meervoudig complex gehandicapte deelnemers kunnen er vanuit bed heen worden getransporteerd met een ingenieus 'plafond tilsysteem'. Via een rails onder het plafond komen ze uit bij het toilet. Veilig vast gegespt kunnen ze daar privé verblijven. Ook is er een woonhuis met zo'n tilsysteem.

v.l.n.r. Christina, Lianne, Muriël, Monique, Brigitte, Ellen (werkleidster) en Jeroen.

Mirjam Arkenbout van de financiële administratie:

'Kleine organisatie maakt mijn baan levendig'

Maandelijks overzichten, zorgbudgets, accountantscontrole: op de financiële administratie heeft Mirjam Arkenbout het maar druk. Toch heeft zij geen doorsnee kantoorbaan. 'Ik heb ook veel contact met de cliënten. Dat is het leuke van hier. Het Maartenhuis is een kleine organisatie, dat maakt mijn baan levendig.'

Tekst: Frans Hopman

Dat zij alle gezichten kent, is een voordeel. 'De mensen zijn geen nummers. Ik weet wie ze zijn en wat ze doen. Soms heb je hierdoor meteen in de gaten dat er iets niet klopt en kan ik dat meteen herstellen. De lijnen zijn hier bijzonder kort; de betrokkenheid is groter dan bij een grote organisatie.' Mirjam heeft daar zelf nooit gewerkt, maar weet dat de administratie wel eens is gevestigd in een ander gebouw, op

afstand. 'Dan heb je al die contacten niet.' Het feit dat ze nu veel verschillende taken heeft, vormt voor haar geen bezwaar. 'Het is wel eens veel, maar ook leuk!'

Meer regels

Mirjam werkte eerst bij de Welzijnsstichting in Den Burg en is nu alweer twaalf jaar in dienst bij het Maartenhuis. Als financieel medewerker zorgt ze er onder meer voor

dat ze zó op voor werkt, dat de accountant de jaarstukken kan maken. Ze zag het werk toenemen. 'In de beginjaren was er meer speelruimte. Nu zijn er vanuit de overheid veel regeltjes bijgekomen waar we aan moeten voldoen.' Een grote verandering is dat de administratie niet meer gebeurt op productieniveau, maar op cliënt-niveau. Dit betekent dat de resultaten per bewoner/deelnemer

in beeld moeten worden gebracht. Elke maand levert ze digitale declaraties aan. 'Het doel is om efficiënter om te gaan met het geld. Maar het betekent ook extra werk.'

Collega's

Het kantoor deelt ze met haar collega's Esther en Patricia op de eerste etage van huis Michaël, waar het uitzicht verbluffend is. 'Wie heeft het?', zegt ze enthousiast. De dames van de administratie hebben verschillende taken, o.a. personeelszaken, maar het is wel mogelijk om - in voorkomende gevallen - een deel van het werk over te dragen. Sinds een jaar is het begeleiden en re-integreren van medewerkers in geval van ziekteverzuim bij haar takenpakket gekomen. Als bepaalde collega's voor langere tijd zijn uitgeschakeld, neemt Mirjam contact met hen op.

Veranderingen

Al met al zijn er veel veranderingen doorgevoerd. 'Toen ik hier kwam werken, was er wel een cao maar die werd pas sinds kort gehanteerd. Nu gaat alles zakelijker. De uitdaging is om een goede verhouding te vinden tussen de kosten en het verlenen van zorg.' De financiële administratie speelt een belangrijke rol in de informatievoorziening richting directie. 'Maar Franck (de directeur) is er zelf ook heel alert op.' In het administratiesysteem signaleert ze nieuwe zorgvragers

(cliënten), waarna er vanuit het Maartenhuis contact wordt opgenomen met ouders/begeleiders over de te leveren zorg. Daarna stelt Miriam het contract op en volgt de kennismaking. Daar houdt de voeling niet mee op. 'Je ziet hier om je heen waar je het voor doet. Ik vind het leuk om daar onderdeel van te zijn.'

Ondernemingsraad

Haar *overall view* komt ook goed van pas bij een nevenfunctie: de Ondernemingsraad. Acht jaar geleden werd deze opgericht, Mirjam is er vanaf het begin bij. De OR bestaat uit vijf personen, zij vervult - samen met collega Hans Oosterhaven - de functie van secretaris. 'Nee, geen penningmeester', lacht ze. Van het OR-werk heeft ze veel geleerd. 'We krijgen al in een vroegtijdig stadium informatie over nieuwe ontwikkelingen en andere zaken die het personeel aangaan.

De OR heeft overleg met de directeur-bestuurder, dat gaat op een positieve, opbouwende manier.' Heeft ze in al die jaren wel eens een aanvaring meegemaakt? 'Nou, toen we pas startten werd gesproken over een fusie met de Raphael Stichting uit Schoorl. Het bleek dat er bij de medewerkers geen draagvlak voor was, waarna de fusie werd afgeblazen.'

Hardlopen

Met de verkiezingen op 22 mei komt een einde haar termijn en stelt ze zich niet herkiesbaar. 'Ik heb best zitten dubben, maar het is tijd voor wat anders.' In elk geval krijgt ze dan meer tijd om te hardlopen, haar passie buiten het werk. Mirjam nam al vijf keer deel aan de Texel Halve Marathon. 'Als alles goed gaat, ben ik op de laatste zondag van september weer van de partij.'

Maartenhuis levert 'zorgproductie'

Op de financiële administratie wordt precies bijgehouden hoeveel zorg het Maartenhuis per cliënt levert. Het Maartenhuis is een erkende zorginstelling die geld krijgt vanuit de overheid voor het verlenen van zorg. Met het zorgkantoor Noord-Holland Noord worden jaarlijks afspraken gemaakt over de 'zorgproductie'. De afspraken hebben betrekking op zowel bewoners ('intramuraal') als de dagbesteding ('extramuraal'). Voorheen kreeg het Maartenhuis voorschotten, die na afloop van het jaar werden verrekend. Nu is de vergoeding maandelijks, op basis van de werkelijk gerealiseerde zorgproductie. Wat het Maartenhuis per cliënt levert, wordt uitbetaald. De administratie zorgt voor gedetailleerde maandelijkse overzichten, die ook moeten worden verantwoord.

Theaterlessen

...geven veel plezier

Spelen, verkleeden, rollen en typetjes. Met groot enthousiasme nemen de bewoners dit voorjaar deel aan de theaterlessen van het Maartenhuis en Artex.

Elke dinsdagavond krijgen ze in zaal Artaban toneel door docent Marije de Leeuw van de Texelse kunstenschool Artex. Tijdens de repetities lachen ze met elkaar en spelen ze voor elkaar. Zo leren onze 'acteurs' veel over de anderen én over zichzelf. Zoals elk jaar wordt er afgesloten met een presentatie of een toneelstuk aan het einde van de periode. Wanneer dat precies gebeurt, is nog niet bekend maar wordt te zijner tijd bekendgemaakt. Houd dus het nieuws dus in de gaten. Iedereen is welkom bij de grote uitvoering.

Binnenstebuiten, buitenstebinnen

Ons bezoek aan de weeftentoonstelling 'Binnenstebuiten, buitenstebinnen' in Amersfoort was een feest der herkenning. Veel technieken gebruiken we zelf al (daar kunnen we trots op zijn), maar ook deden we leuke nieuwe ideeën op.

De tentoonstelling van de stichting 'Weven met beperking' in theater De Flint werd op woensdag 2 april met

een bezoek vereerd. Onze groep bestond uit Ada, Cleo, Ineke, Marleen, Marianne F., Patrick, Lena, Christine en Louise. Eerst gingen we naar lunchroom Downeys, vergelijkbaar met De Windroos en de Texelhoeve, waar we heerlijk hebben gegeten en gedronken.

Op de tentoonstelling ontmoetten we oud-klasgenoten, oude vrienden, mensen van de opleiding Magenta, van Widar, Bredablick, Orion en vele anderen. Er waren prachtige garens in alle kleuren van de regenboog te zien en te koop. Diverse weverijen hadden een tafel vol met hun handgemaakte producten en gaven demonstraties. Eén van de nieuwe technieken was Kumihimo (Japans

knopen). Cleo, die graag armbandjes knoopt, heeft dit meteen maar geleerd tijdens een speciale workshop. De resultaten mocht ze mee naar huis nemen. Weer een mooie activiteit erbij voor in de textielwerkplaats!

Nieuws van de werkplaatsen

Aflevering: siertuin & landschapsbeheer

Overal op het terrein en in de directe omgeving kom je ze tegen. Met kruiwagen, snoeischaar of zaag, bezig met alles dat groeit en bloeit. De deelnemers aan de werkplaats 'siertuin & landschapsbeheer' zorgen dat alles er verzorgd uitziet.

'De lente was er in 2014 vroeg bij. Voor de vaste winteractiviteiten, zoals snoeiwerk en zagen, was hierdoor minder tijd. Gelukkig maken de deelnemers daar geen punt van. 'De mensen van de siertuin passen zich makkelijk aan; ze bewegen gewoon mee', vertelt werkleider Kees Goedegebure.

Windsingels

Een rondje over de binnenplaats brengt ons eerst bij de windsingels. Om weer ruimte te maken, worden er boompjes uitgestoken en takken verwijderd. 'Die gaan naar de houtwerkplaats, waar ze er bijvoorbeeld wandelstokken van maken. Wat niet bruikbaar is, wordt versnipperd of belandt op de meierblis (*). De snippers zijn voor eigen gebruik; ze worden dus niet verkocht.' Deelnemer Stefan, geholpen door vrijwilligster Inga, laadt een kruiwagen vol. 'Denk je om een

goede werkhouding?', klinkt het. Ergonomisch werken is één van de dingen waarop wordt gelet. Maar dat niet alleen. Ook hoe de deelnemers de gereedschappen moeten hanteren, is een punt van aandacht. Dat werkt makkelijker en voorkomt onnodige blessures.

Zagen en stapelen

Een stukje verderop belanden we op het domein van deelnemster Jacquélien. Zij heeft een eigen plekje achteraf. In alle rust kan zij daar hout zagen en stapelen. Werk dat zij met grote precisie doet. Met een meetlat en krijtje markeert ze eerst waar de houtsnede moet komen. Gelijkmatig, zonder te stoppen, zaagt ze daarna de tak of stam door. De stukken hout van gelijke lengte stapelt ze tot slot netjes op. Het resultaat is net een kunstwerk.

Vlindertuin

Dan komen we bij de vlindertuin: een prachtig hofje met planten die vlinders aantrekken. Beschut door een haag, rond van vorm. Een stilteplek om tot bezinning te komen. Kees vertelt: 'Toen ik hier 12½ jaar begon, was de tuin in aanleg. Moet je nu eens kijken!' Vaste planten in de tuin zijn heesters, vanwege de nectar die zij leveren. Insecten en

Kees Goedegebure

vooral vlinders natuurlijk zijn daar dol op. Ook de kamperfoelie, die 's zomers zo heerlijk geurt, ontbreekt niet. Vooral nachtvlinders komen daar op af. De vlindertuin is aangesloten op de natuurroute die in de omgeving loopt. Velen -bewoners en buitenstaanders- komen er genieten.

Hard aan het werk

Wanneer we het pad vervolgen, bruijst het van de werkzaamheden. Deelnemer André loopt druk met een kruiwagen heen en weer om takken af te voeren. Zijn collega Peter slaat met een grote zware hamer palen in de grond, terwijl vrijwilliger Willem ze vasthoudt. Werkleider Kees ziet het tevreden aan. Hij heeft ooit een opleiding gevolgd aan de Tuinbouwschool, maar bij het Maartenhuis kan hij zijn passie kwijt. 'Hier gaat het ten eerste om de mensen. Dat ieder doet wat ie kan. En de veerkracht van de natuur blijft geweldig. Ik verbaas me elke keer weer hoe uit zo'n klein zaadje een grote boom kan groeien.'

(* Traditioneel Texels vuur dat op de avond van 30 april wordt ontstoken.

Vrijwilligster Christine: tussen dieren en mensen

Bij het Maartenhuis verwelkomen we graag mensen die zich als vrijwilliger willen inzetten.

Even voorstellen:

Christine Koersen, 44 jaar, sinds 2005 woonachtig op Texel. Vanaf begin dit jaar werkleider bij de Novalishoeve.

Hoe ben je als vrijwilligster bij het Maartenhuis terechtgekomen?

Toen Kasper van Kraaij en Femke Kegel op het Maartenhuis kwamen werken en wonen (2006), ben ik er vrijwilligerswerk gaan doen als weekendboer. Ooit ben ik voor het boerenwerk naar Texel gekomen, maar dat hield op. Mijn werk op Ecomare met de zeehonden heb ik altijd leuk gevonden, maar ik vind

schapen en kippen nóg leuker.

Wat vind je leuk aan het vrijwilligerswerk?

De omgang met de mensen. Als ik de dieren aan het voeren ben, is het leuk om een praatje te maken. Soms helpen ineens allemaal bewoners mee, prachtig. Ook het contact met boer Jeroen is waardevol, nu ik zelf boerenwerk op de Novalishoeve doe. Ik hou van diversiteit; dat maakt het leven leuk!

Ook vrijwilliger worden?

De bewoners van het Maartenhuis zouden in hun vrije tijd, in de avond of in het weekend leuke uitstapjes willen maken of een gezellig bezoekje ontvangen.

Vrijwilligers zijn daarin onontbeerlijk om die extra (individuele) zorg en aandacht te kunnen geven. In de huizen: individuele activiteiten zoals spelletjes, uitstapjes maken en computervaardigheden. In de werkplaatsen, o.a. textiel, hout en De Windroos: ondersteuning bij het verkoopbaar maken van gemaakte producten.

Info: vrijwilligerscoördinator
Patricia Keijser.
Tel. (0222) 317682, e-mail:
patricia@maartenhuis.nl.

Maartenhuis Agenda

Zaterdag 17 mei

Bewonersdag

Donderdag 29 mei

Hemelvaartsdag

Vrijdag 30 mei

Dagbesteding dicht

Maandag 2 juni

Optreden vrouwenkoor 14.00 uur in Artaban

Zondag/Maandag 8/9 juni

Pinksteren

Woensdag 11 juni

Ierland Oerland Eiland: optredens Ierse muziek en verhalen. Van 14.00 - 16.00 uur voor Maartenhuis, 's avonds openbaar.

Dinsdag 24 juni

St. Jan

Maandag 29 september

Michaelsfeest

Zondag 19 oktober

The Messengers, 11.00 - 12.30 uur in Artaban

Iedere dinsdagmiddag in periode 20 mei-26 augustus Maartenhuismarkt van 14.00 - 16.00 uur op het plein naast De Windroos.

Prachtige klanken van drie 'tankdrums'

Sinds april klinken op het Maartenhuis bijzondere klanken, afkomstig van drie 'tankdrums'.

De muziekinstrumenten zijn beschikbaar gesteld door de stichting FeelGood uit Alkmaar.

De drums maken prachtige bellen/klokken-achtige geluiden en zijn speciaal gemaakt in Amerika. Ze bestaan uit twee halve op elkaar gelaste gastanks, waar tongen in zijn gezaagd. Deze zijn korter of langer en hebben hierdoor allemaal een andere toon. 'Je hebt allerlei klanken en speelmogelijkheden. Het is nu al een beetje verslavend', vertelt muziektherapeute Christa Bos enthousiast. Zij had de tankdrums aangevraagd bij de stichting FeelGood en zaterdag 12 april was de feestelijke overhandiging. Met een bus van het Maartenhuis en zeven bewoners werden de drums opgehaald. De stichting FeelGood verdeelt de opbrengst van een

jaarlijks muziekfestival onder diverse goede doelen. Eén dag per jaar, in november, treden plaatselijke muzikanten belangeloos op, ondersteund door vrijwilligers en sponsors. 'Bij het Maartenhuis zijn we er enorm blij mee. Het is een welkome aanvulling op ons instrumentarium, we gaan er lekker mee experimenteren.' Zo is de cirkel weer rond: muziek voor muziek!

